YUSUF HAYALOĞLU

dur... ağlama gözlerim

AĞAÇ
22. BASIM

Yusuf Hayaloğlu

Dur... Ağlama Gözlerim

Ağaç Kitabevi Yayınları: **88**
Şiir: **3**
Kitabın Adı: **Dur... Ağlama Gözlerim**
Yazarı: **Yusuf Hayaloğlu**

İstanbul, Mart 2010
©Ağaç Kitabevi Yayınları 2010

Bu kitabın tüm yayın hakları © Ağaç Kitabevi Yayınları Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla yapılacak kısa alıntılar dışında hiçbir surette yayınlanamaz ve çoğaltılamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12866
ISBN 978 - 975 - 9044 - 68 - 8

İç ve Kapak Tasarım: Muhammed Nur Anbarlı (Organik Tasarım)
Baskı ve Cilt: İstanbul Matbaacılık (0212 482 51 66)

Ağaç Kitabevi Yayınları
Merkez: (Kitabevi)
Ağaç Kitabevi, Fevzipaşa Cd., Şehitkubilay Sk., 6 (PTT yanı)
Fatih 34080 İstanbul
Tel: 0212 621 83 31
Faks: 0212 621 84 52

Şube: (Yayınevi)
Cağaloğlu, Alemdar Mh., Çatalçeşme Sk., Yücer Han, 46/8
Fatih 34410 İstanbul
Tel: 0212 514 53 54
Faks: 0212 514 53 55

www.**agackitabevi**.com | info@**agackitabevi**.com
www.**kitapalemi**.com | destek@**kitapalemi**.com

Yusuf Hayaloğlu

Dur... Ağlama Gözlerim

AĞAÇ KİTABEVİ YAYINLARI

İçindekiler

AYRILIK ENKAZI **9**
İSTASYONDAKİ ÇOCUK **13**
YOLUN SONU **15**
BU YALNIZLIK BENİM **17**
YENİ ÇIKTIM **19**
KALBİ VİRAN; AŞKI MİLİTAN **21**
TERKET BU ŞEHRİ **25**
BUNU SEN İSTEDİN **27**
İSTANBUL'A BEDDUA **29**
BENİM YILMAZ'IM **31**
ÜSTÜSTE VURULDUK **37**
BİTTİN SEN! **39**
İSTANBUL İNTİHAR **43**
LANETLİLER **47**
KÜRDİ SESLİ KÜHEYLAN **49**
BİR SAVRUK ADAM **51**
NEREYE GİDERSİN? **53**
DUR... AĞLAMA GÖZLERİM **55**
ANİDEN BİR MAVZER **59**
ŞAİRE SORDULAR **61**
PİŞMAN SANA **63**
VEDA GECESİ **65**
SİVAS'A BEDDUA **67**
SEN YOKSUN **69**
ÖDEŞME **71**
ÖZGÜRLÜK ŞARKISI **73**
İÇERDEN... İÇERDEN... **75**
DERSİMLİ ÇOCUK **77**
SONUM SANA BENZEMEYECEK **79**
İHANET **81**

SON HECE **83**
ÖLÜMÜN DUDAKLARI **85**
CEYLAN SENİ VURAMAM **87**
SAHİL KASABASI **89**
ANIYORUM SENİ **91**
YAŞAMAK GÜZELDİR ANNE **93**
YANARAK GİDEN **95**
AĞLAMA DİYARBAKIR **97**
BEN ÖLÜNCE **99**
GİDELİM BURDAN **101**
YÜZÜNÜN BU SON HALİ **103**
GÜNEŞ YAKINDA **105**
NEREDEN BİLECEKSİNİZ **109**
YÜZÜNE BAKIYORUM **111**
VURULDU **113**
ÖLÜMLER GÖRDÜM **115**
BURDAN ÖTE AYRILIK!.. **117**
GİDERİM **119**
AYRILIRIM YAKINDA **121**
BENİ VUR **125**
İNTİHAR KAYASI **127**
ADI YILMAZ **129**
SEN YALAN MIYDIN? **131**
ÇİZERİM SENİ **133**
SON GECE **135**
SEVMEK BİR EYLEMDİR!.. **137**
YETİM ÇOCUK **139**
BİNLERCE YILDIZ **141**
SENİ ANDIM BU GECE **143**
ŞAFAK SERİN TOPRAĞIMA **145**
PENCERENİ GENİŞ YAPTIR **147**

Çok zamansız oldu gidişin. Çok acımasız...
Vedalaşırken gözlerinle, taşıdığın parlaklık, yolumuzu, hayatlarımızı aydınlatıyor hâlâ. Sensizliğin yarattığı karanlıkta rehberlik ediyor bize ışığın. Söylemek istediğin çok şey vardı daha, sözcüklerin, dizelerin vardı aklının içinde, biliyoruz.... Daha filiz verecek çok tohum vardı ellerinde, biliyoruz...
Sen de bil ki, geride bıraktığın eserlerini biz yaşatıp, koruyacağız ve onlar sadece bizim değil, okuyan herkesin umudu, yoldaşı olacak.

Bizler mavi gözlerindeki derinliğin ve sevginin içinde şiirlerini okurken;
Rahat uyu sen, Hayalin Oğlu...

Ailen

AYRILIK ENKAZI

Kapıcı kardeş,
Sana zahmet, bütün gazeteleri bul bana...
Hayır, gidişat falan umurumda değil,
Siyasi demeçlere zaten karnım tok...
Ama her gece bıçaklıyor beni bu anılar,
Hiçbir gazetede tek satır bahseden yok...

Ressam kardeş,
Ölümün rengini boyadın mı hiç?
Kara giysiden kara mıdır,
Ak kefenden ak mı?
Birazdan gelecekmiş kadar yakın,
Hiç uğramayacak kadar uzak mı?

Şair kardeş,
Fazla imgen var mı ödünç verecek?
Duyunca dil kurusun, dudak çatlasın,
Benim bu hicranımı bine katlasın...
Öyle bir etki yaratsın ki o zalimde,
Havai fişekler gibi ciğerinde patlasın...

Barmen kardeş,
Her şeyi unutturacak bir zıkkımın var mı?
Şöyle manda deviren cinsinden,
Daha da beterinden, köpek öldüreninden...
Sevdiğim herkes binip gitti meçhule;
Ben hep korkup atladım son anda trenden...

Kemancı kardeş,
Hasretin makamından çal biraz...
Kürdili ile muhayyerin kıyısında,
Hicazın orda bir yerdedir...
Sabaha dek kal yanımda, ara verme.
Cancağızın çok derin kederdedir...

Tetikçi kardeş,
Kalbi tam ortasından vuracağına emin misin?
Kim için çırpındığına bakmadan;
Altındaki cevahiri hiç ipine takmadan;
Gez-göz-arpacığın ince hesabıyla
Abanarak tetiğe, kirpiğini bile oynatmadan...

Mezarcı kardeş,
Bir çukur da bana kaz, elin değmişken...
Hiçine harcadım güzelim yılları, hiçine...
Hiçine yaşadım bu sevdayı, hiçine...
Öyle daraldım ki yerim kalmadı hiç bir yerde;
Belki bu akşam gelip uzanabilirim içine...

İSTASYONDAKİ ÇOCUK

Hani, gece trenleri akıp giderken
Nehrin kıyısından hışım gibi;
Vagonlara çarpa sürtüne
Nasıl inilderse söğüdün dalları
İnançlarım da işte öyle hırpalandı...

İstasyonda bana el sallayan çocuk,
Neler gördün çizgilerinde yüzümün?
Bir sevdayı derdimde,
Bir dünyayı ardımda
Bırakmış giderken
Farkına vardın o illegal hüznümün...

Kalbini yağmurla serinleten çocuk,
Ben de senin gibi ateş içindeyim...
Bir gölge gibi izimi süren,
Gittiğim her yere benimle gelen,
Ölüme yönelik telaş içindeyim...

***

Hani o her geçişinde trenin,
Pencereden, ağızlarını gördüğümüz,
Elleri paramparça bozkır çocukları
Atılmış gazetelere nasıl çullanırsa;
Yalnızlık üstüme öyle çullandı...

İstasyonda bana el sallayan çocuk,
Hatırla beni şu anki temaşayla...
Raylara bir acı daha düştü,
Buradan bir yolcu daha geçti dersin;
Saçında çırpınan fırtına kuşuyla...

Fillerin ölümü muhteşemdir çocuk,
Çekilir ormanların derinliğine...
Nereye gittiğimi,
Neden bittiğimi sorma artık;
Gömülürüm belki kendi yüreğime...

YOLUN SONU

Bu sabah bir bulut
Habersizce sokulup
Gözyaşlarımı içti
Bu sabah bütün ömrüm
Gözümün önünden geçti
Bir yağmur boşaldı
Biten aşkların üstüne
Bu sabah anılarım
Yara oldu depreşti

Dedim ki buluta;
Tanımadım aşklarımı
Benden aldığındır onlar
Haydi, yağdır gözyaşlarımı bu şehre
Değince saçlarına
Anlasınlar ağladığımı
Bulutlara sığınıp
Yağmurla yağdığımı

Aşk dedik, aşk da bitti
Dost dedik, dost da gitti
Yol dedik, yol da bitti
Ah ömrüm…
Galiba ben yolun sonuna geldim

Nedir bu kalbimdeki çarpıntı?
Nedir bu ömrümdeki ters akıntı?
Allahım bu nasıl sıkıntı!
Galiba ben yolun sonuna geldim
Galiba ben sonun başına geldim…

BU YALNIZLIK BENİM

Sana bir gün bu mektubum ulaşır
Açarsın ah eline kan bulaşır
Çürür bir yerlerde çırılçıplak cesedim
Sedyeyle taşınır kan çiçekleri
Adımların birbirine dolaşır.

Nazlı ırmak boylarından, ılık rüzgarlarla geldim
Çiçek istediler verdim, şarkı dediler söyledim
Ömrümün yarısı kavgayla geçti
Ben böyle yalnızlık görmedim.

Beni bir gün bu şarkıyla anarsın
İçinden kopar bir tel ağlarsın
Gecikmiş bir vefa kalıntısıyla
Polis kaydından sildirip adımı
Pencerenin buğusuna yazarsın

Darmadağın bir evden sabah ezanıyla çıktım
Denizler üstüme gelmeyin
Kuşlar ne olur didişmeyin
Şarkımı esmer bir hasrete sundum
Bu yalnızlık benim... ilişmeyin

YENİ ÇIKTIM

Yeni çıktım... acılarımı dindir
Yosun tuttu rutubetten ciğerim
Yarama tütün bas... kalbimi avut...
Yeni baştan karışırken hayata
Acemilik edersem elimden tut...

Yeni çıktım... öyle kolay olmadı
Her yeni gün öncekiyle aynıydı
Bu mapusluk hiç tükenmez diyordum
Mektuplara sinmişti ten buğusu
Kar taneleri gibi üşüyordum...

Sana geldim yılların tortusuyla
Yeniden başlamanın korkusuyla
Yüzyıllardır hep çiğnendi onurum
Onar şimdi şefkatin dokusuyla

Yeni çıktım... miyobum ilerlemiş
Kamburum çıkmış ve boynum incelmiş...
Biliyorum, ben artık çok değiştim...
Her şey yarım, her şey eksik geliyor
Eskiden rakıyı böyle mi içerdim...

Yeni çıktım... saçlarım üç numara
Ve sesimde farkettiğim gariplik
Sıkılan dişlerin kazıntısıdır...
Sıçrayarak uyanırsam bağışla,
Kötü gecelerin uzantısıdır...

Sana geldim zincirlerin pasıyla...
Bir büyük yangının kalıntısıyla...
İyi dostlarım vardı, orda kaldı
Anarlar şimdi akşam voltasıyla...

KALBİ VİRAN; AŞKI MİLİTAN

Yalın ayak birer yolcuyduk bu kentin kıyılarında;
Bir sigara içimi efkar molası veren...
Yorgun şaşkın ve hiçbir adresi olmayan...

Çıtırtılarla ürperen birer serçeydik bu vahşi ormanın
ortasında;
Birbirimize ilk rastladığımızda...
Kimsesiz biçare ve kaybolmuş...

Kurtlardan artakalan yüreğimizin can çekişen o son
parçasında;
Sevda çiçekleri büyüttük sonra...
Hınçla ve dirençle...

Ve serpildik kuytu gecelerine bu kentin;
Binlerce ateşböceği misali...
Yıldız yorgan olduk sevgilere; inançla ve sevinçle...

Biz hayatı militanca sevdik...

Ve bütün duvarlarını bu kentin;
Afişlerle donattık, yumruğumuzla kanattık...
Arkadaşlarımızı miting alanlarında ve mezarlıklarda
bıraktık...

Ve kanlı göz bağlarımızla gerilip çarmıhlara,
Vurulup kelepçelere;
Bu yurdu çok sevmekten yargılandık...

Ve sıvası dökülmüş evlerin, tertemiz anne çarşaflarına,
Yaralı bedenlerimizle düşerken, hala ayakta kalan
onurumuzu;
Bir fesleğen saksısı gibi koyduk pencerenin önüne...

Ve kalbimizin viraneliğinde hâlâ tutunmaya çalışan
Sevda çiçeklerini, yeniden suladık gözyaşlarımızla...

Ve yeminler ettik yeniden,
Militanca sevmek için bu hayatı...

Ve alaşağı etmek için, zulmün oturduğu
O hükümran tahtı...

TERKET BU ŞEHRİ

Sen bu rezil şehrin adamı değilsin,
Şu çirkin betonu görmüyor musun?
Çürümüş insanlar sarmış her yeri...
Kalbin çürümeden
Terket bu şehri...

Çiçeklerini kim sular düşünme...
Kendi çaresine baksın kediler...
Yırt at ödenmemiş tüm makbuzları...
Biraz cesur ol da
Terket bu şehri...

Sonra gök daralır, yağmur boşanır,
Sonra yer yarılır, fırtına kopar,
Sonra bu duvarlar üstüne çöker...
Oyalanma artık,
Terket bu şehri...

Sen bu çarpık şehre yakışmıyorsun...
Yağmalanmış her yer sığamıyorsun...
Öldü yavaş yavaş, buymuş kaderi...
Biraz akıllı ol,
Terket bu şehri...

Şimdi bakarsın bir aksilik olur,
İcradan gelirler, zabıt tutarlar,
Belki karakola davet ederler...
Acele et n'olur,
Terket bu şehri...

Sonra yol kesilir, barikat kurulur,
Sonra üst aranır, hüviyet bakılır,
Sonra tüm hesaplar sana yıkılır...
Sakın bakma ardına,
Terket bu şehri...

BUNU SEN İSTEDİN

Yaşadığındır senin
Avucuna damlayan o tuzlu yaş...
Onarılmaz hatalara,
Ve bağışlanmaz günahlara
Taşıdığındır senin, o sersem baş...
Şimdi bir iklimdir pişmanlık
Sapsarı, kupkuru, bet-beniz;
Döker yaprağını yavaş yavaş...
Bıraktığındır senin
Bir sevdayı ardında
Öyle kırık dökük, öyle savruk, salaş...

Haydi oynaş
Bir bedenden ötekine
Ara tenimi, ten yorgunu çarşaflarda...
İstersen ayyaş
Bir küfür gibi devril sokağına...
İstersen aş
Bir namlu gibi çevril şakağına...

Çünkü çiçeğe küskün bu dal
Kırdığındır senin, orta yerinden
Ve işte budur vebal...
Ve dalı kırık, darmadağınık bu aşk
Özetindir senin,
İster git, ister kal...

İşte sana taş
Suretindir senin, içinde taşıyarak...
Ve içinden taşarak
Gözpınarlarına saldıran o nafile yaş
Hak ettiğindir senin...
Ne öfkelere savrul, ne de şaş
Bunu sen istedin arkadaş...

İSTANBUL'A BEDDUA

İstanbul sancılı bir şehirdir akşamları
Harcanmış hayallerin sarsıntısı ile inler...
Rujlu dudaklar gibi davetkar sokakları
Susanlar, of çekenler
Ve yalpa yürüyenler
Dolaşır sabaha dek, arabesk türkülerle...

Hep savrulasın kül kül... alev sarsın bendini
Ah, yanasın İstanbul
Cehennem alsın seni...

İstanbul büyülü bir yalandır, hep kandırır
Satılır ayaküstü ah, o körpecik tenler...
Bu şehir yüzbinlerce ihanet barındırır...
Barlar, batakhaneler
Ve sidikli nezarethaneler
Doluşur gece boyu, susmayan sirenlerle...
Parçalanasın pul pul... bıçak oysun kalbini
Kör olasın İstanbul
Cellatlar alsın seni...

İstanbul perişan bir şehirdir, yağmalanır
Telaşlı bir ekmeğin derdiyle başlar günler...
Toprağı, taşı altın; görmeyen pişman diye
Hırsızlar, dilenciler
Ve lümpenler, tinerciler
Saldırır hiç bıkmadan, hıncahınç trenlerle...

Yağmalanasın çul çul, seller yesin gövdeni
Yıkılasın İstanbul
Tufanlar alsın seni...

BENİM YILMAZ'IM

Romantik bir liseliydim, yani tam tıfıl çağında
Yurdumun körpe fidanları, ard arda kururken
darağacında...

İstasyon şefinin Deniz yürekli kızına vurulmuştum
Çirkin Kral diye birini de ilk defa ondan duymuştum...

Oysa güzel bir adamdı ve bütün şahsiyetsizleri
dövüyordu
Ezilenler onu övüyor, ezenler ise şahsiyetine
sövüyordu...

Tuttum bir filmine gittim, tüm insanlara "ARKADAŞ"
diyordu
Bunu derken gözleri kılıç yarası gibi bağrımızı
deliyordu...

Ömrümde hiç kimse onun kadar "abice" gülmemişti
Ve hiçbir filmde, hiç kimse o kadar yiğitçe ölmemişti...

İsyankar bedenimi ateşe boğan bir kızgın volkandı
Yahut şöyle söyleyeyim; yaşadığım en kırmızı
heyecandı...

Artık gülüşüm O'ydu, duruşum, yürüyüşüm O'ydu
O beni okyanusa taşıyan hırçın ve berrak bir suydu...

Utandım, yıllar yılı duvara çarpıp kırılan voltasından
Ve mektuplar yazarken mavi gözlüsüne,
Selimiye Kışlası'ndan...

Sanırım birilerinin biryerlerine birşeyler batırmıştı
Yolcularına yatak açıp onları vicdanına yatırmıştı...

Sonra yılları aştım, düştüm kalktım, vuruştum kalktım
Artık O'nun bir parçasıydım, hatta O'ydum,
yani halktım...

Duvarlara sevdamızı yazıp mazlum meydanlarda
yırtınıyordum
Belaya sürtünüyordum, belaya batıp parkamla
örtünüyordum...

Derken, tanıştım mahsus mahal dedikleriyle,
dizde kurşun yarası
Ve açıldı ilk defa, ikinci adresim mapusanenin
heybetli kapısı...

Dışarıda devrimciler teoriyi sorusuz ve cevapsız
patlatıyordu
İçerde pratik kendini dayatıyor, işkence kemik
çatlatıyordu...

Çarmıha gerilen düşlerimiz ve ön dişlerimiz söküktü
Belki direncimiz değil ama tekmil ciğerimiz döküktü...

Öyle çoğulduk ki, bizi hiçbir mapusaneye
sığdıramadılar
Her birimiz Yılmaz'dık, toplayıp çıkartamazdılar,
yıldıramazdılar

Nihayet kesişti yolumuz bir zindancı başının odasında
Kadere kefen biçen çılgın bir hasretin gardiyan
duldasında

Dağ rüzgara barışmıştı ve ırmak, denizine kavuşmuştu
Serseri bir mayın, kopan bacağını sanki orada
bulmuştu...

Kirpiklerime dokunup "Beni kalleşimden kurtar"
demişti
O mütevazı devrimci, benden yalnızca onurunu
istemişti...

Yağmur yağdım ona, kardelen açtım, Munzur çağladım
Ben ömrümde ilk defa, yüzüm yüzüne değince
ağladım...

Kendim için varolmaya, o gün orada, o anda son
verdim
Ben sonra son gününe dek, en son ve en çok, O'nu
sevdim...

Şimdi bütün şahsiyetsizlerin altında bir tahtırevan
Şimdi kalbimiz kan-revan, ve O'nsuz bütün filmler
yavan

O mendebur Paris'e gideceğim elbet; ulan şerefsiz!
diyeceğim
Ulan en sevdiklerimi aldın, ulan Eyfel'in yıkılsın
diyeceğim...

Hani Munzur dağlarında bir film çekecektik;
ah yalancı!..
Hani ben yazacaktım, sen yönetecektin; ah dolancı!..

Hani İstinye'de martılar, rakımızdan peyniri çalacaktı;
ah çalancı!..
Geldin geçtin, suyumdan içtin, ömrümü biçtin;
ah talancı!..

ÜSTÜSTE VURULDUK

Burası üstüste gömülenler ovası
Zamanı sorarsan karanlığın yarısı
Beni dün dağlara gül ekerken vurdular
Uzattılar sonra iki taşın arası

Üstüste vurulduk... birer kırmızı güldük
Şehirlerde, kırlarda, dağlarda hep biz öldük
Delik-deşik oldu mermilerle bağrımız
Soruyorum size; biz ne kadar çok öldük?

Burası üstüste gömülenler ovası
Sağım kör engerek, solum kartal yuvası
Karlı yorganımda kanlı posta izleri
Toprağı çürütmüş ciğerimin yarası

Sevgilim, sen beni son halimle hatırla
Dağları bekleyen o muhteşem sabırla
Ölümle sevişip tanımlarken hayatı
Acı çeksen bile, emzir onu gururla

BİTTİN SEN!

Bittin sen!..
Günlerdir içimin derelerini kirleten
Bir kötü final şarkısıydı
Dilimin ucunda anlamsızca gevelenip
Anlamını kirleten...
Şimdi söylüyorum işte: bittin sen!..

Bittin sen
Bakamayacağımı sandığım yüzüne
Ve yüzünün ortasına söylüyorum
Duyuyor musun?
Bittin sen!..

Astım krizinde göğsü daralan adam
Daralmamıştır benim kadar...
Tımarhane bahçesinde düşünen adam
Düşünmemiştir benden fazla...
Sırtımda taş taşısaydım bin yıl
Çöplerden naylon toplasaydım gecelerce
Yorulmazdım bunun gibi,
Dağılmazdım bundan beter!..

Ey inanılmaz işkenceler uzmanı
Kırk türlü belanın azmanı
Hiçbir hükmün kalmadı üzerimde!..
Çünkü bağışıklık gücüne ulaştım acıların
Ve işte birdenbire
Ve işte durup dururken
Yani ortada bitmesi şart olan hiçbir şey yokken
Lalettayin bittin sen!..

Tam sana müstahak bir bitiş oldu
Zehiri kapmış bir fare gibi
İlaçlanmış bir haşere gibi...
Geri dönüş yok biliyorsun
Şaşkınlık... titreme bir çırpınış...
Ölümünü bir film gibi seyrediyorsun!..

Peynirimi çalamayacaksın artık
Kan damarlarımı ısıramayacaksın!
Hiçbir anlamı taşımadan hayatımda
Birkaç saniyede anlamsızlaşacaksın!..

Çok fazla eziyettin... bittin
Çok fazla zahmettin... bittin
O kadar yettin ki, o kadar olur!
Gitmene de gerek kalmadı
Sen daha gitmeden bittin!..

Bu filme bilet bulmak için
Ömrümün yedi yılını katlettin
İstiap haddini aştın ve devrildi kamyon
Ve bir çuval inciri bok ettin...
Oysa ki filmin ortasındaydık daha:
Aşkı yok ettin
Ve sen aşkla beraber bittin!..

İSTANBUL İNTİHAR

İstanbul akşamları yıldızların kalbini yorar...
İstanbul sevdaları
Karanlığa mum gibi yanar...

Bu çamurlu yolların, bu kirli duvarların
Arkasında sessizce ağlayanlar
Akşamın saçlarına çarpan hüzünler gibi
İncecikten savrulurlar...

Bu şehir tüketir
Bu şehir aldatır
Bu şehir kaybeder aşkı
Bir damla gözyaşı, üç kadeh yalnızlık
Beş satır intihar kalır...

Her yokuşu çıkarken
Tükenir azar azar
Titreşir söner umutlar
Her sevdayı yaşarken, yaklaşır yavaş yavaş
Birden vurur ayrılıklar...

İstanbul ağlamaz, gözyaşları teninde durur
İstanbul acımaz
Kaybedeni alnından vurur!..

Bu soğuk betonlarda kıvrılıp yatanların
Kar yağmamış sıcacık düşleri var
O ürkek gözleriyle
Üşüyen dallar gibi
Yüzümüze bakar dururlar...

Bu şehrin kadınları
Yorgun sabahların yanağına yaslar ağzını
Saçları gece mavisi
Dudakları kışkırtıcı bir nikotin kokar!..

Bu şehrin mağlupları
Köhne barların camlarına yaslar başını...
Bağırları ihanet yarası
Gözleri inim inim intihar bakar!..

LANETLİLER

Beni terkediyorsun
Haketmediğim bir biçimde
Farketmediğim biriyle
Beklemediğim bir anda

Bu şehir sizi sevmeyecek göreceksin
Bütün neonlar ihanete yanıp sönecek
Üstünüze kapanacak tükendiğiniz barlar
Ki geceler sizi istemeyecek göreceksiniz
Yanacak altınızda, yürüdüğünüz sokaklar

Sorarsa beni senden bir takım kişiler
Ne diyeceksin onlara
Ne kadar süsleyebilirsin bir yalanı
Kaç damla gözyaşı dondurabilir geceyi
Bir ayna kaç kere güzel gösterebilir insanı

Kendini terkediyorsun aslında
Olmadığım bir aşk düşünürken
Olmadığım bir şarkı söylerken
Olmadığım bir yatakta uyurken

KÜRDİ SESLİ KÜHEYLAN

Sen türkü söylerken
Çıplak bir at şahlanır göğsümde...

Sıçratarak Dicle'nin sularını
Savurarak Mezopotamya çayırlarını
Ve katarak rüzgarları yelesine
Ve atarak heyecanları terkisine

Sen türkü söylerken
Koşar dağların yücesine...

Üstünden zulmü silkeler gibi
Bin yıllık geceyi deler gibi
Mağdur bir aşkın hışmıyla
Mağrur bir isyanı simgeler gibi...

Sen türkü söylerken
Hıncım hançer olur sesinde...

Bu ne haşmet, bu ne velvelan,
Çığ mıdır o sinenden kopan?
Hangi acılar birikti yumruğunda,
Hangi öfkedir sazını çıldırtan?

Vay Şivan... Türkü yürekli civan!
Vay Şivan... Kürdi sesli küheylan!

BİR SAVRUK ADAM

Kararsız bir savruk adam
Boşluğunda bir odanın
Hüzünler boyu tutuşan
Alev saçları lambanın

Yarı sönmüş bir sigara
Yarılanmış ucuz şarap
Ve birkaç silik hatıra...
Duman olmuş, hali harap!..

Doludizgin yarışırken
Başıboş atlar ovada
İnsanlar ürün veriyor
Tarlada, fabrikalarda

Yararsız bir savruk adam
Kuytusunda bir bohemin
Küskün akıyor kaderi
İyot kokan denizlerin

Karalanmış birkaç şiir
Boşa harcanmış seneler
Umut tükenmeye görsün
Hasta kendini yeniler

Gerçekler acı verirken
İlham iflasın külüdür
İnsan, teriyse kavganın
Emek, hayatın gülüdür

NEREYE GİDERSİN?

Nereye gidersin koca ırmak, nereye gidersin
Nereye gidersin böyle, nereye gidersin
Var mıdır o yerde seni bekleyen deniz
Nedir bu acelen söyle, nereye gidersin?..

Nereye gidersin kardaş, nereye gidersin
Başını almışsın böyle nereye gidersin
Var mıdır ardından senin ağlayan biri
Boynunu eğmişsin böyle nereye gidersin?

Ne diye ağlarsın deli yarim, ne diye ağlarsın
Ne diye ağlarsın söyle, ne diye ağlarsın
Ayrılık yazılmış bize, yaşlar nafile
Nedir bu kederin böyle, ne diye ağlarsın?.

Ne diye uzarsın cılız kavak
Ne diye uzarsın?.
Güvendiğin kolun-dalın
Bir yel eser kırılır
Bilmez misin bu semada
Yüksek uçan tez yorulur!..

Ben de bir zaman beyler gibi
Mağrur tutardım boynumu
Bir eda salınırdım da
Bulutlara değerdi başım
Şimdi gel gör ki şurda
Irmağa devrilmiş bir taşım
Gölgendeki naçiz mezarda...

DUR... AĞLAMA GÖZLERİM

Dur... ağlama gözlerim
Sen yağmur değilsin
Dur, ağlama!..

Ey gözyaşı damlası
Seni ilk anamın çığlığında tanıdım
Yoksul, üşümüş ve tekbaşına
Beni dünyaya getirdiğin o viran ahırda
Bir yanı sürgün, bir yanı kahırda
Hey gidi Zeynep, Munzur dağlarının yıldızı
Aşiret ağasının dillere destan güzel kızı
Şimdi el kapısında, çamaşırda...

Bir posta treninde bir adam ve bir çocuk
Erzincan üzerinden Haydarpaşa'ya
Okuyup adam olup, herkesi kurtarmaya
Bir umut yolculuğu başlamışken henüz
Okşayarak ilk ve son defa gururla saçlarını
O koca Hüseyin, o koca aşiretin son askeri
Döktü gözyaşını oğlunun yüzüne güpegündüz
Hiç çekinmeden, gizlemeden, düpedüz...

Oysa hep kırıldı, hep kırık not aldı o çocuk;
Okumaktan, sevmekten, yaşamaktan
Beyninde hep isyancı düşünceler taşımaktan
Bin ceket satıldı adam etmek uğruna
Bin ceket mahpustan tahliye etmek uğruna
Göçtü gitti Zeynep ile Hüseyin
Son bir taşı bastırarak bağrına...

Dur... ağlama gözlerim
Sen gençliğim değilsin
Dur ağlama...

İy gözyaşı damlası...
Gencecik karımın bakışlarındaydın
Ve körpecik çocuklarımın dokunuşunda
Mapusanenin kanlı parmaklıklarından
Ve yol arkadaşım Yılmaz Güney'in
Ve can yoldaşım Ahmet Kaya'nın
Sızarken o sürgün güzeli yanaklarından

Can yoldaşımdı, canı sevgide, sevinçteydi
Şimdi sürgünde, yargısız infazda, linçteydi
Bir telefon rakı kokar mıydı, kokuyordu
"Benim yerime de iç Yusuf Abi" diyordu...
Bin tane Paris'in bir İstanbul etmediğini görüyordu
Milyonları bir şarkı ile ağlatan adamım; Ahmedo'm
Şimdi şarkısız akşamları ağlıyordu

Ey benim yıkılmayan adamım, yılmayanım, Yılmaz'ım
Ah benim ecele mihnetim, bin zahmetim, Ahmed'im
Oy benim yaşama sevincim, gururum, ay parçası
nurum
Vay benim, çekilmez güç kahrım, iftiharım, vefalı karım

ANİDEN BİR MAVZER

Bir yağmur sonrası kırlarda
Ansızın bir güneş çıkar da
Gökkuşağından uzanır ya
Biliyorum... o sensin ana

Kavganın umulmadık anında
İhanet bağrımı yarar da
Yaraya tütün basılır ya
Işte o yara benim ana

Nizamiye kapılarında
Koyunlar gibi sayılıp da
Sabır tel örgüye döner ya
Biliyorsun... o biziz ana

Hasretin dikenli yolunda
Ayrılık gülleri kopar da
Solmuş resimleri süsler ya
Biliyorum... o sensin ana

Yurdundan uzak dağlarda
Bir yavru geyik vurulur da
Başını taşlara dayar ya
İşte o geyik benim, ana!

Yuvasının uzağında
Yavru serçe yorulur da
Gül dalına sığınır ya
Biliyorum o sensin ana

Kaybedilmiş barikatlarda
Bir çığlık geceyi zorlar da
Aniden bir mavzer patlar ya
Biliyorsun... o biziz ana!..

ŞAİRE SORDULAR

Şaire sordular: Hep gezersin de yerin yurdun neresidir?
Meskenin mekanın yok, bu böyle neyin nesidir?
Şair dedi: Mekansızım ki hiçbir kötülük kapımı çalmaya
Çal kapısını şiirimin ki orası mekansızın adresidir!

Şaire sordular: Hep yazarsın da nedir bunun değeri?
Yahut değer mi bu kadar parçalamaya ciğeri?
Şair dedi: Halkım için koşturdum ben şiirin atını
sevda yoluna
Atın bir değeri yok ama altındandır eğeri

Şaire sordular: Ne kattın bunca yıldır çocuklarının aşına
Birkaç mısra için koca ömrünü harcamadın mı boşuna?
Şair dedi: Kendi çocuklarıma ekmek bulamadım ama
Sebep olmadım asla hiçbir çocuğun gözyaşına!

PİŞMAN SANA

Yağmuru hiç sevmedin, çiçeğim düşman sana
Yüzüm gülüyorken ah, yüreğim pişman sana
Aşkı beceremedik, susadım buluşmana
Gözüm seviyor ama kirpiğim pişman sana

Hayat beni yağmurla, beni sellerle alsın
Bırak kalbim depremle, bırak yellerle kalsın
Pişman kalsın ardında, kaldıysa eğer bir şey
Şarkım kırık sazlarla, kırık tellerle çalsın

Sen aşkın gecesiydin kandilim düşman sana
Başım alıp giderken mendilim pişman sana
Nerden nereye geldik, şaşırdım alışmana
Dilim gel diyor ama ellerim pişman sana

Yüreğim pişman sana gençliğim pişman sana
Gözüm seviyor ama kirpiğim pişman sana

VEDA GECESİ

Veda gecesi ay serpilirken sulara
Dalgalara sor beni, ıslak kumlarda ara
Kırık kadehler gibi döküldük ayrılığa
Şarkılara sor beni ah kemanlarda ara

Sen beni yangınlarda, ateşte, harda ara
Kahkahalarda değil, dertte, kahırda ara
Yüreğin sıkışırsa yine bir yaz gecesi
Şu mehtaplardan eğil, gel günahlarda ara

Veda gecesi ay saklanırken buluta
Yıldızlara sor beni, hep kuytularda ara
Ayrıldık hiç yoktan, kına yak parmağına
Vicdanına sor beni, zalim duygularda ara

Sen beni dar sokakta, düşen yaprakta ara
Gülen dudakta değil solan yanakta ara
Duyarsan o sancıyı gene bir yaz gecesi
Telli duvaktan eğil, artık toprakta ara

SİVAS'A BEDDUA

Kerbela'da Hüseyin'dim
Madımak'ta Hasret oldum...
İbrahim'dim, zindana atıldım
Pir Sultan'dım taşa tutuldum
Ölmedim... kavgaya katıldım...
Yaşayanlar tutsun bu yası
Zulmün adını Sivas koydum
Unutmayın... Unutmayın Sivas'ı!..

Ben kül olmuş bir ozanım
Kül olasın ey Sivas...
Yangınlarda uyandı canım
Ah yanasın ey Sivas...

Hasret'e kapandı gözüm
Kör olasın ey Sivas...
Kan içinde kaldı sazım
Kan dolasın ey Sivas!..

Öldüm sevdalar uğruna
Yıkılasın ey Sivas...
Türkümüz kalsın yarına
Savrulasın ey Sivas...

Pir Sultan'ı taşa tuttun
Taş olasın ey Sivas...
Bizi ateşlere attın
Kavrulasın ey Sivas!..

SEN YOKSUN

Gazetelerin, kurumamış
Akşam baskılarından en çok;
Arıyorum seni ah... yoksun
Ne bir yazı, ne bir resim yok!..

Kavga siperlerinde yoksun
Jandarma sirenlerinde yok...
Düzmece bir intihar mısın,
Arama bültenlerinde yok?

Yanımda yoksun... canımda yok...
Ne çok özledim bilsen ne çok...
Sen yoksun... yoksun... faydası yok!
Ben yokum... yoksun... ah ben yok!

Vurulan kuşun kan damlayan
Körpe kanatlarında en çok;
Soruyorum seni ah... yoksun
Son bir ümit, son bir çare yok!..

Sıcaklığın var, ah sen yoksun
Şarkın çıldırıyor, sesin yok
Toprağın emdiği kan mısın,
Yer altındasın, adresin yok?

Sen ne çoksun aslında... ne çok
Yaşadıkça çok... öldükçe çok
Kardelenlerle kar altından
Fışkıracaksın ki cellat yok!..

ÖDEŞME

Kavgama kefen mi biçersin
Köle etmek için tacına
Ey hain! Çekebilir misin
Güneşi de darağacına?

Henüz bir damlacık içmeden
Özgürlük akan o çeşmeden
Ey hain! Ölebilir misin
Şu hesapları ödeşmeden?

Bir gün umulmadık bir yerde
Karşılaşırsak eğer senle
Ey hain! Bakabilir misin
Hiç titremeden gözlerime?

Unutmadık hiçbir olanı
Vurulmuş öylece yatanı
Ey hain! Silebilir misin
Ellerindeki körpe kanı?

Çatlayınca toprağın sabrı
Çiçekler saracak dağları
Ey hain, örebilir misin
Yeni baştan o duvarları?

ÖZGÜRLÜK ŞARKISI

Özgürlük!.. Özgürlük!..
Sana koşarken yırtılıyor gökler
Bin bereketle
Hasret ve mukavemetle!..
Çiğnenmiş doruklara
Ve yitirilmiş haklara rağmen
Yine de koşuyoruz; çünkü
Fırtınalar, anasıdır bayrağın!..

Çemberleri daraldığı yerden
Gemilerin yakıldığı yerden
Fünyesi çekilecek kavganın
İçerden... içerden... içerden...

Ah dostum... candaşım!..
Seni anarken aklanıyor yürek
Fakat ihanet;
Hala böcekler misali
Dalarken kökümüze
Cevabı hançerdir kinimizin
Ya kuruyacak öz suyumuz
Ya kurtulacak onuru başağın!..

Köprülerin atıldığı yerden
Ve kanadığı yerden yıldızın
Dönüşü yok
Fünyesi çekilmiştir sabrımızın!..

İÇERDEN... İÇERDEN...

İçerden... içerden bir yara
Kan olur mektuplara dökülür
Sökülür kapılar yerinden
Kolay değil... kolay değil anne
Demir olsa demir çürür

İçerden... içerden çığlıklar
Nizamiye kapısına ulaşır
Dolaşır ölüm haberleri
Üzülme sen... üzülme anne
Sana sabretmek yaraşır

İçerden... içerden taşınca
Patlatır karanlığı şafaklar
Irmaklar yarınca dağları
Çiçeklerin... çiçeklerin anne
İnan hiç solmayacaklar

İçerden... içerden korkarlar
Bakınca yüzlerini saklarlar
Onlar güneşin katilidir
Sarıl bize... sarıl bize anne
Artık binlerce yavrun var

İçerden içerden içerden
Biz yanarız içerden
İçerden içerden içerden
Korkuyorlar içerden

DERSİMLİ ÇOCUK

Gülünü vermiş nar ağacına
Babasını vermiş dar ağacına
Kendini vurmuş dağ yamacına
Acıyla denenmiş Dersimli çocuk

Yüzünde bir öfke, gözleri çığlık
Kirpiği kanıyor, yaş boncuk boncuk
Dağların göğsüne yıldız yağarken
Acıyla gönenmiş Dersimli çocuk

Munzur'un suyu çılgın akarken
Umudu yağmurla, kanla yıkarken
Yarinin gözü yolda beklerken
Acıyla direnmiş Dersimli çocuk

Bağrını yarmış yayla rüzgarı
Saçlarına yağmış hasretin karı
İçini dağlamış dert zarı zarı
Acıyla donanmış Dersimli çocuk

SONUM SANA BENZEMEYECEK

Sonum sana benzemeyecek!
Korkmadan ve telaşa kapılmadan
Bir vuslata erer gibi
Muhtemelen, seher vakti öleceğim...

Yük olmayacağım kimseye
Üzülanmayacağım hiçbir an...
Bütün yapılanları bağışlamış
Sabırlı bir iç çekişle
Eğer biraz kendimdeysem
Yerindeyse bilincim
Ey sevginin katili!
Samimi söylüyorum;
Seni de bağışlamak isterim!..

Sonum sana benzemeyecek!..
Bir yorganı çeker gibi üstüme
Bir çiçeği koklar gibi
Yumuşacık ve sessizce öleceğim...

Üstüme tükürülmeyecek
Küfredilmeyecek ardımdan...
Veremeyeceği hesap kalmamış
Müsterih bir son nefeste
Eğer uykuda değilsem
Ve açıksa gözlerim
Ey güneşin düşmanı!
Samimi söylüyorum;
Seni de bağışlamak isterim!..

İHANET

Kimi bağrına bassan, bu şefkat
İçerinde taş olur
Kimi yar diye sevsen, bu sevda
Gözlerinde yaş olur

Her ağacın kurdu, ah... kurdu
Kendi içinde olur
Bu dünyanın puştu, namerdi
Gelir de beni bulur

Bir bıçak gibi ihanet, kalbim üstüne vurur
Sezar'ın muhteşem onuru, benim onurum olur

Beni sen vurmadın be kalleş
Tüfeği ben tuttum!..
Beni sen yakmadın be kalleş
Ateşi ben yuttum!..

İhanet! İhanet! İhanet!
Benim sana yok borcum...

SON HECE

Yaşanan süreç
Gözden geçirilen hatalar
Ve tekrarlanan baş ağrısı...
Yargılanan; hayatın ta kendisidir

Yolunu değiştiren eski dost
Fırtınada çarpan pencere
Ve kirpik ucunda çırpınan damla
Aynı terkedilmişliğin final perdesidir

Cevapsız her mektup
Aç karnına içilen sigara
Ve kekremiş tadı damakta şarabın
Belki de hasretin bir özetidir

Kızaran yanak
Elden düşürülen mendiller
Ve çiğnenen güz yaprağı
Unutulmuş bir aşkın keman sesidir

Üşüyen serçelere dair o kayıtsızlık
Bir köşede unutulan fesleğen
Ve şakaklarında uç veren alaca
Yarısı yitmiş bir ömrün can çekişmesidir

Çatırdayan nabız
Zonklayan göğüs çeperi
Ve alnı kamaştıran özgürlük
Bir uzun şiirin son hecesidir...

ÖLÜMÜN DUDAKLARI

Ölümle tek başına buluşanlar
Alınlarında henüz patlamamış
Bir merminin sıcak çekirdeğiyle
Yanımızdan geçerler her gün
Dudakları çatlaktır...

Onlar bir uçurum çiçeği
Yahut yağmurda çarpan pencere
Ve lodos artıkları gibidirler
Kıyılarımıza vurur cesetleri
Dudakları çatlaktır...

CEYLAN SENİ VURAMAM

Beni görüp uzak gitme
Ceylan ben sana kıyamam
Saklanıp beni gözetme
Ceylan ben seni vuramam

Tenhalarda bir gölgeyim
Kimse bilmez ben nerdeyim
Zalim bir avcı değilim
Ceylan ben sana kıyamam

Masunum kendi halımda
Giderim kendi yolumda
Takatım yoktur kolumda
Ceylan ben seni vuramam

Dolanıp da gel yanıma
Ceylan ben sana kıyamam
El süreyim yanağına
Ceylan ben seni vuramam

Dağlarda gezer dururum
Akşam olur kaybolurum
Belki ben de vurulurum
Ceylan ben seni vuramam

Kaçağım kendi yurdumda
Sen gibi kaldım pusuda
Tüfengim yoktur omzumda
Ceylan ben seni vuramam

SAHİL KASABASI

Ben bir sahil kasabası
Ben bir yozluk harikası
Tepinir durur üstümde
Rezaletin daniskası
Diskolarda göbek dansı
Kebapçıda bir Madonna
Entel takıl keyfine bak
Altı gitar üstü zurna
Çevreciler hiç bilmesin
Kuşlar, balıklar görmesin
Begonvil istemem artık
Bir zakkuma sayın beni
Lahmacuna sarın beni
Pet şişeye koyun beni
Kirli mavi yolculukla
Akdenize gömün beni

Ben bir sahil kasabası
Denizle dağın arası
Beton sarmış toprağımı
Bu bana insan cezası
Bir yanımda termik santral
Bir yanımda kaplumbağa
İstersen git istersen kal
Dağdan gelen girmiş bağa
Önüm-arkam kooperatif
Sağım-solum hep pansiyon
Sivrisinekler garnitür
Turistlere bir porsiyon
Örseleyip yutun beni
Parselleyip satın beni
Yeşiller çıkıp gelmeden
Pisleyip de atın beni

ANIYORUM SENİ

Anıyorum seni ve durmadan çınlıyor ismin
Yaşadım şunca yıl hem içerde, hem dışarda
Sarsıla sarsıla!..
Hiçbir gün böylesine garip olmadım
Anıyorum seni ve durmadan sızlıyor kalbim

Bana baharlar getir ülkemin dağlarından
Bir dost selamıyla beni öp yanağımdan
Hiçbir gün böylesine garip olmadım
Zannetme şu rakıdan, zannetme sigaradan
Sen anlarsın halimi, ağaran saçlarımdan

Anıyorum seni...Bir çöl gibi yanıyor içim
Taşıdım şunca yıl bir özlemi, bir öfkeyi
Savrula savrula!..
Hiçbir gün böylesine garip olmadım
Anıyorum seni... Bir gül gibi kanıyor resmin

Beni duvarlar tanır, sırtımdan eksilmeden
Islak beton, nemli tavan, soğuk ranza
Sırtımdan eksilmeden şunca yıl
Taşıdım onca yükü, hiç titremedim
Anıyorum seni... ve kül olup gidiyor içim

YAŞAMAK GÜZELDİR ANNE

Anne, ben senin oğlunum... kanayan bir yurdum var
Anne, ben senin oğlunum... çelikten yumruğum var
Çiçekleri yolmuş bunlar, kuşları vurmuş bunlar
Anne ben senin oğlunum... benim de gururum var

Yaşamak güzeldir anne... yarınlar için
Yaşamak güzeldir anne... ölen arkadaşlar için
Ölmek yaşamaktır yine halkının yüreğinde
Ölmek de güzeldir anne... ölmek yarınlar için

Anne, seni seviyorum... sana ihtiyacım var
Anne, seni seviyorum... ciğer delen bir acım var
Yollarımı tutma n'olur... beni ağlatma n'olur
Anne, seni seviyorum... savaşa inancım var

YANARAK GİDEN

Söyle ey yanarak giden!
Yanar iken ne düşündün
Çırpınan dostların sesi
Solar iken ne düşündün?

Birazcık su... belki yağmur
Belki insan... belki onur
Bekledin de o son anda
Küser iken ne düşündün?

Alev yalarken tenini
Yumdun mu hiç gözlerini
Ne düşündün türkü kuşu
Uçar iken ne düşündün?

Söyle ey yanarak giden!
Gider iken ne düşündün
Tutuşan canların yüzü
Yiter iken ne düşündün?

Var mıydı kimseye borcun
Nerde kaldı öbür ucun
Ateşi savmaya gücün
Biter iken ne düşündün?

AĞLAMA DİYARBAKIR

Diyarbakır ortasında vurulmuş uzanırım
Ben bu kurşun sesini nerde olsa tanırım
Bu dağlarda gençliğim cayır cayır yanarken
Ay vurur gözyaşına... ben gecede kalırım

Ey fırtınalı bayır... ey mazlum Diyarbakır!
Dağlarında ateşler... alnında kızıl bakır...
Çiğdemler solar gibi... anneler yanar gibi...
Dizlerine döküldüm, ağlama Diyarbakır!..

Üzülme sen üzülme... başını öne eğme
Gün olur kavuşuruz... dert etme Diyarbakır!

Diyarbakır yolunda toz olmuş dağılırım...
Bu hırçın depremlerle sarsılırım... kanarım...
Arkadaşların yüzü ağır ağır solarken
Gün doğar yaylalara... kahrımdan utanırım...

Ağlama sen ağlama... kanlı bezler bağlama
Bu yangın söner bir gün... ağlama Diyarbakır!

BEN ÖLÜNCE

Ben ölünce... isterim ki
Gözyaşın olsam... yanağına aksam
O hırçın kalbini... o hoyrat kalbini
Acılara salsam!..

Ben ölünce... isterim ki
Bir yangın olsam... her yanı sarsam
Şu beton dünyayı... şu naylon dünyayı
Kül edip yaksam!..

Ben ölünce... isterim ki
Bir çiçek olsam... her sabah açsam
Bir masum çocuğun... bir körpe çocuğun
Avucunda kalsam!..

Ben ölünce... isterim ki
Bir tabut olsam... karşında dursam
Kırdığın ömrümü... yorduğun ömrümü
Sana hatırlatsam!..

Ben ölünce... isterim ki
Bir yağmur olsam... durmadan yağsam
Şu çirkin geceyi... şu miskin geceyi
Sellere boğsam!..

Ben ölünce... isterim ki
Bir türkü olsam... yele savrulsam
Sevginin gücüyle... dostluğun gücüyle
Herkesi kucaklasam!..

Ben ölünce isterim ki
Bir cenin olsam... rahminde kalsam
Şu kirli dünyaya... şu rezil dünyaya
Şu aptal dünyaya yeniden doğmasam

GİDELİM BURDAN

Şimdi kapı çarpar, birisi gelir
Birisi gelir de alıp götürür
Götürür, bir daha bulamam seni
Kimseler görmeden gidelim burdan

Gidelim. Gidelim... Gidelim burdan!

Tamam hatalıyım... suçluyum tamam...
Ters düştüm herkese... her şeye tamam...
Bunları sonra da konuşabiliriz
Elimi tut, haydi... gidelim burdan...

Gidelim. Gidelim... Gidelim burdan!..

Senin boyun kadar günahın varmış
Benimse bilmem kaç sabıkam varmış...
Sevgilim dünyayı kötüler sarmış
Dert etme bunları... gidelim burdan

Gidelim. Gidelim... Gidelim burdan!.

YÜZÜNÜN BU SON HALİ

Bu sana son bakışım
Elini son tutuşum
Saçlarında solarken akşam
Bu sana son dokunuşum...

Yüzünün bu son hali
Ah!.. Yüzünün bu masum hali
Biliyorum... hep aklımda kalacak

Rakım, sigaram
Ölmeye sıram
Kanayan yaram olacak

Ay buram buram
Dert buram buram
Yaşamak haram olacak

Bu seni son görüşüm
Karşında son çöküşüm
Avucumda yanarken yüzün
Bu seni son... son öpüşüm...

GÜNEŞ YAKINDA

Sevgilim içinde bir ağaç kurursa...
Acımasız bir deprem seni de vurursa
Dön yüzünü dağlara... o karlı doruklara
Göreceksin ki orda doğan bir güneş var...
Seni böyle, ağlatan ve acıtan ne varsa
Gel de benimle paylaş... ne varsa aşkta var!..

Ağlıyorsun bu gece, gözyaşın durmuyor
Böyle boyun eğmek sana yakışmıyor
Şu yağan yağmurlara, şu kopan rüzgarlara
Dostlara-düşmanlara inat, seviyorum!..
Bu gece imkansızı yerle bir etmek için
Söz vermiyorum sana... yemin ediyorum!..

Geçeceğiz gökkuşağının altından
Varacağız Kaf Dağı'nın ardına
Ne olur inancını yitirme sakın
Aşacağız engelleri bak, bir anda!..

Üstümüze ejderhalar gelse de
Bağrımızı yıldırımlar delse de
Sevgilim ellerimi koyverme sakın
Bitecek... bitecek... bitecek... bu kör geceler!..

Yüzümüze kasırgalar vursa da
Göğsümüzü yanardağlar sarsa da
Doğacak külümüzden yeni bir Anka
Doğacak... doğacak... doğacak güneş yakında!..

Doğacak... doğacak... doğacak güneş yakında!..
Geceyi boğacak... boğacak güneş yakında!..

NEREDEN BİLECEKSİNİZ

Üstüm başım toz içinde
Önüm arkam pus içinde
Sakallarım pas içinde
Siz benim nasıl yandığımı
Nerden bileceksiniz?

Bir fidandım devrildim
Fırtınaydım duruldum
Yoruldum çok yoruldum
Siz benim neler çektiğimi
Nerden bileceksiniz?

Taş duvarlar yıkıp geldim
Demirleri söküp geldim
Hayatımı yıkıp geldim
Siz benim neden kaçtığımı
Nerden bileceksiniz?

Gökte yıldız söner şimdi
Annem beni arar şimdi
Sevdiğim var kanar şimdi
Siz benim niye içtiğimi
Nerden bileceksiniz?

Bir pınardım kan oldum
Yol kenarı han oldum
Yanıldım ah ziyan oldum
Siz benim neden sustuğumu
Nerden bileceksiniz?

Ben ardımda yaş bıraktım
Ağlayan bir eş bıraktım
Sol yanımı boş bıraktım hey
Siz benim kime küstüğümü
Nerden bileceksiniz?

YÜZÜNE BAKIYORUM

Yüzüne bakıyorum senin
Alanlar hıncahınç doluyken
Bir pankartın siperinde
Hırçınlaşan yüzüne

Yüzüne bakıyorum senin
Parmak uçlarında, teninde
Çatırdarken elektrik
Başkaldıran yüzüne

Yüzüne bakıyorum senin
Pusular cellatla vururken
Bir merminin kovanında
Barutlaşan yüzüne

Yüzüne bakıyorum senin
Yıldızlar alnında şavkırken
Mor dağların yamacında
Mavzerleşen yüzüne

Yüzüne bakıyorum senin
Kurşunlar ciğerinde soğurken
Ölümün kör kuyusunda
Vedalaşan yüzüne

VURULDU

Vuruldu bir uçurum derinliğinde
Yaylada bir seherin serinliğinde
Avcıdan yarasını gizlercesine
Çığlığına gömüldü devrildiğinde

Vuruldu ciğerparem, kanlar içinde
Vuruldu, yürek yarem kanar içimde

Mavzeri başucunda, dağ yamacında
Parmağı donup kalmış, tetik ucunda
Sabahsız bir uykuya dalarcasına
Beyaz bir çiğdem açmış kanlı saçında

Vuruldu ciğerparem kanlar içinde
Vuruldu, yürek yarem kanar içimde

ÖLÜMLER GÖRDÜM

Ölümler gördüm, bir ihtişam içinde
Saklamış tüfekleri akşam içinde
Ölümler gördüm, toprağa karışırken
Kavgası filizlenir yaşam içinde

Ölümler gördüm, kırılan camlar gibi
Hücrede bir mezarı adımlar gibi
Ölümler gördüm türküler söyleyerek
Doyumsuz bir iksiri yudumlar gibi

Ölümler gördüm dağların heybetinde
Kurşunların çıldıran isabetinde
Ölümler gördüm bilekler zincirliyken
Öfkenin başkaldıran cesaretinde

Ölümler gördüm vurulmuş şakağından
Sanki güller fışkırır al yanağından

Ölümler gördüm yumrukları havada
Bir ölen bin dirilir kan şafağında

BURDAN ÖTE AYRILIK!..

Bir uzun geceydi, bir hazin yolculuk
Seninle paylaştıklarım...
Kalsın... kalsın... ne olur kalsın,
Bırak o yaşlar gözümde kalsın!..

Şimdi yağmur zamanıdır,
Durduramazsın!..
Bir gecede yıktın her şeyi
Bir ömür geçse onaramazsın!..

Burdan öte yol yok, kollarım çürüdü!
Burdan öte karanlıklar...
Sen beni anlamadın, gözünü kan bürüdü!..
Burdan öte ayrılık var...

Bir hüzün çiçeği, bir hazan şarkısı
İçimde bıraktıkların...
Yansın... yansın... ne olur yansın,
Bırak ki sevdam tutuşup yansın!..

Şimdi sana ne söylesem
Anlayamazsın!..
Nasıl taşıdım seni şunca yıl,
Yerimde olsan dayanamazsın!..

Bundan böyle kimse çıkmasın yoluma!
Bundan böyle karakollar...
Sen beni yarı yolda bıraktın bir başıma
Bundan böyle kavgamız var!..

GİDERİM

Artık seninle duramam
Bu akşam çıkar giderim
Hesabım kalsın mahşere
Elimi yıkar giderim

Sen zahmet etme yerinden
Gürültü yapmam, derinden
Parmaklarım üzerinden
Su gibi akar giderim

Artık sürersin bir sefa
Ne cismim kaldı ne cefa
Şikayet etmem bu defa
Dişimi sıkar giderim

Bozar mı sandın acılar
Belaya atlar giderim
Kurşun gibi, mavzer gibi
Dağ gibi patlar giderim

Kaybetsem bile her şeyi
Bu aşkı yırtar giderim
Sinsice olmaz gidişim
Kapıyı çarpar giderim

Sana yazdığım şarkıyı
Sazımdan söker giderim
Ben ağlayamam, bilirsin
Yüzümü döker giderim

Köpeklerimden, kuşumdan
Yavrumdan cayar giderim
Senden aldığım ne varsa
Yerine koyar giderim

Ezdirmem sana kendimi
Gövdemi yakar giderim
Beddua etmem, üzülme
Kafama sıkar giderim.

AYRILIRIM YAKINDA

Ben senden ayrılırım yakında
Belki bir sinema önünde
Belki gizlice kaydırak oynadığımız
Bir gece, o çocuk parkında

Daralan göğsümü tutarak
Ayaklarımın ucuna basarak giderim
Öksürmemeye dikkat ederim
Hiç olmazsın farkında
Her şey kalmalı tadında
Çözüm yok ki bu aşkın inadında

Ne tutsak hissetmeli yürek kendini
Ne bıçak pas tutmalı kınında
Törenler yapıp gözyaşı dökmeden
Elbiseleri ütülemeden, düğmeyi dikmeden
Çıkıp gitmeli insan, kapıya dayandığında

Belki lunaparka gideriz, belki son gezimiz olur
Şipşakçıya gülümseriz, bu son pozumuz olur
"Kemancı hoşçakal!" belki son sözümüz olur
Seni evine bırakırım sabaha karşı
Öylesine buluşuruz belki, solan bu son yüzümüz olur

Birisi basıp gider, ne var ki bunda
Birisi de sonraki otobüsü bekler
Ölüm yok ki bunun ucunda
Ayrılık dediğin, günü geçmiş bir bilet
Ve yırtılmış sepya bir fotoğraftır avucunda

Bugün bana güzel davranma ne olur
Bana çay yapma, şeker atma, şekeri karıştırma
O şahane gözlerini gözlerimle buluşturma
Sen böyle bakarken nasıl söylerim ben
Ve ne olur hiç uyuma, başını dayama göğsüme
Sen böyle masum uyurken, nasıl giderim ben

Ufalandık hayatın çarkında
Kalırsa gözlerim kalırsa hatırında
Ben senden ayrılırım yakında
Kalmadı sabrım, filmin sonuna kalmadı hevesim

Ben senden ayrılırım yakında
Belki tükürük köftesi yediğimiz Hisarüstü'nde
Belki demli çay içtiğimiz Çınaraltı'nda

Ben senden ayrılırım yakında
Bırak sebeplerim öyle kanayıp dursun
Bir aşkın kalbe saplanan okunda

BENİ VUR

Bir ince pusudayım
Yolumun üstü engerek
Bir garip akşamdayım
Sırtımı gözler tüfek.

Ben senin sokağına
Ulaşamam, dardayım
O mazlum gözlerine
Bakamam, firardayım.

Oysa ben bu gece, yüreğim elimde
Sana bir sırrımı söyleyecektim
Şu mermi içimi delmeseydi eğer
Seni alıp götürecektim.

Beni vur... beni onlara verme
Külümü al, uzak yollara savur
Dağılsın dağlara, dağılsın bu sevdamız
Ama sen ağlama dur.

Bir ince pusudayım
Bu gece zehir zemberek
Bir yolun sonundayım
Sessizce tükenerek.

Ah, senin ellerine
Uzanamam, yerdeyim
O masum hayallere
Varamam ölmekteyim.

İNTİHAR KAYASI

İşte geldik burası mutlak intiharların kayası
Sorarlarsa sakın çarpıtmayacaksın, didiklemeyeceksin
Söz verdin, sormayacaksın sebebini
Fırtına dediğin de neymiş
Kartallarla sınayacağım ben kendimi

Aşağıda alçakça zikzaklar çizip duran
Aşağılık bir sürüngeni parçalar gibi
İhtişamın kanlı perçemini savurur gibi
Uçurumlara fırlatacağım hırçın bedenimi

Soyunup bir bir bana verdiklerini üzerimden
Giyinip benden aldıklarını bir bir üzerime
Öyle bir yakalayacağım ki o dar ufkundan
Bir daha hiçbir destanda rastlamayacaksın benzerime!

ADI YILMAZ

Dalyan gibi bir çocuktu
Benim gözümde küçüktü
Küstü de dağlara çıktı
İner mi inmez mi bilmem

Şimdi dağların tozudur
Belki isyanın sazıdır
Halen kalbimde sızıdır
Diner mi dinmez mi bilmem

Adı Yılmaz kendi Yılmaz
Makamı yok dem tutulmaz
Dağlara soru sorulmaz
Döner mi dömez mi bilmem

Mavi gözleri boncuktur
Ölüm korkusu şuncuktur
Azrail atı kancıktır
Biner mi binmez mi bilmem

Parkasına kar yağmıştır
Bir kenarda ağlamıştır
Belki elleri yanmıştır
Söner mi sönmez mi bilmem

Adı Yılmaz kendi Yılmaz
Makamı yok dem tutulmaz
Dağlara soru sorulmaz
Döner mi dönmez mi bilmem.

SEN YALAN MIYDIN?

Ben kendi halimde yaşarken öyle
Sen karşıma çıkıp yol soran mıydın
Duruldum sanırken bahtımın yeliyle
Umarsız yarama tuz koyan mıydın?

Yoksa huzur değil, heyecan mıydın
Yalan mıydın söyle, hep yalan mıydın
Çürüsün ağacın... kurusun dalın
Yalan yalan yalan, sen yalan mıydın?

Nice kahır dolu dertli günümde
Göğsüne sığındığım bir liman mıydın
Ben seni koymuşken dostum yerine
Savruldun havaya, kül-duman mıydın?

Yoksa cennet değil, boş viran mıydın
Yalan mıydın söyle, hep yalan mıydın
Çürüsün ağacın... kurusun dalın
Yazık yazık yazık, sen yalan mıydın?

Ben sana kıymayıp incitmez iken
Sen benim bağrımdan gül çalan mıydın
Ben sana ömrümü hoşça verirken
Yıktın ocağımı... bir talan mıydın?

Yoksa bahar değil, kış-boran mıydın
Yalan mıydın söyle, hep yalan mıydın
Çürüsün ağacın... kurusun dalın
Eyvah eyvah eyvah, sen yalan mıydın?

ÇİZERİM SENİ

Aradım seni ben, bugün her yerde
Beşiktaş, Kadıköy ve Bakırköy'de
Deliler misali dolanıp durdum
Dediler ki ilaç yokmuş bir derde

Yoluma kim çıksa sorarım seni
Bir haber ver, yoksa kırarım seni
Tanıyan herkese söylerim seni
Peşimden koşturur, yorarım seni

Sokaklarda mısın, evinde misin
Binbir dalavere içinde misin
Yeni bir sevgili peşinde misin
Nerdesin kitapsız, söyle nerdesin?

Böyle hava atma bozarım seni
Hakime, savcıya yazarım seni
Bana vitrin yapma, bunları yemem
Bir daha üzersen çizerim seni

Bulursam seni, bir gün bir yerde
Beyoğlu, Kumkapı, Sarıyer'de
Başka şey istemem ben artık senden
Sebebini söyle, kurtul bu dertten

Gidersem beni çok arayacaksın
Beni yaktın sen de hep yanacaksın
Yoruldum inan ki sormaktan seni
Ortaya çık, yoksa geç kalacaksın

SON GECE

Ah... özgür dağlarda koşan atlar...
Ah... koşamadığım yeşil kırlar...
Ah... boşa harcadığım umutlar...
Ah... gönderemediğim mektuplar...

Ah... kimseye soramadığım soru!..
Ah... yol gözleyen mezar çukuru!..

Ah... bitiremediğim şiirler...
Ah... okşayamadığım o tenler...
Ah... yetişemediğim trenler...
Ah... beni koyup koyup gidenler...

Ah... gözlerini kaçıran cellat!..
Ah... bir hükümle tükenen hayat!..

Ah... anamın sıcacık çorbası...
Ah... dostların muhabbet rakısı...
Ah... anıların hüzün şarkısı...
Ah... kaybolan ömrümün yarısı...

Ah... yüreğimi zorlayan acı!..
Ah... zulmün tacı... ah darağacı!..

SEVMEK BİR EYLEMDİR!..

Sevmek bir eylemdir yavrum
Savaşarak aldığında
Onu bir gül gibi koru
Avucunda tut bırakma

Sevmek bir eylemdir yavrum
Nefret üste çıktığında
Mantığın ne derse desin
Kalbine danış, unutma

Kayıp bir ülke olsa da,
Aramaktan yorulsan da
Sevmek bir eylemdir yavrum
Tek başına kalsan da

Suya bir taş atar gibi
Bir iksiri yutar gibi
Sevmek bir eylemdir yavrum
Gökyüzünü tutar gibi

Dağlar... dağlar aşar gibi
Nehirlere taşar gibi
Sevmek bir eylemdir yavrum
Ölümlerde yaşar gibi

Sevmek bir eylemdir yavrum
Tek sebeptir var olmaya
Umudun hiç kırılmasın
Katıl aşkı savunmaya

Sevmek bir eylemdir yavrum
Sevdiğini ona göster
Elele tutuşarak yan
Sevmek için yürek ister!..

YETİM ÇOCUK

Uykusundan uyanmış, yaşlar dökülür
Kara haber mi almış, ciğer sökülür
Bir yaralı türkünün yıkıntısında
Babasını yitirmiş, boyun bükülür
Ah yetim çocuk ah ah... baban ölür

Şu dağların ardında
Dipsiz uçurumlarda
Yaralı türküler var
Bir damla gözyaşında
O körpecik yaşında

O yaralı türküler
Ah o nazenin güller
Ağlamayasın diye
Böyle erken öldüler
Seni yetim koydular

Yüzünü eğme... boynunu bükme
Gel etme çocuk... beni çökertme
Ah yetim çocuk... ah...

Şu dağların ardında kurşun atılır
Dipsiz uçurumlarda canım, susuz yatılır
Bir yaralı türkünün sessiz çığlığında
Bir damla gözyaşına gülüm, tüfek çatılır
Ah yetim çocuk ah, baban mı kalır?

BİNLERCE YILDIZ

Akşam
Paslı bir hançer ucunda
Acıyla çırpınan yüreğimize çöküyor
Çöküyor ufuklara kan dökerek
Sevdayı talan ederek
Seni benden sökerek... çöküyor!..

Çöküyor dikenli teller gibi
Çöküyor aramıza
Paslı bir hançer ucunda
Acıyla çırpınan yüreğimize çöküyor...

Binlerce yıldız var sevgili
Binlerce yıldız: sayamam ki
Binlerce yıldız... binlerce yalnız
Kopardılar elimi, uzanamam ki!..

Binlerce yalnız var sevgili
Binlerce yalnız; bizim gibi
Binlerce yıldır binlerce yalnız
Uzanıp gözyaşlarına değemem ki...

SENİ ANDIM BU GECE

Seni andım bu gece
Bütün denizler kabardı ansızın
Dev bir dalga yüreğimin üstüne vurdu

Seni andım bu gece
Donmuş bir serçe sığındı avucuma
Karlar altında bir çiğdem fışkırıp büyüdü

Seni andım bu gece
Bir çay buğusu, bir deniz kıyısı
Ve hasretin ince sızısı göğsüme yürüdü

Seni andım bu gece
Nasıl anlatsam ah nasıl... bir bilsen
Ruhum "ben" olmaktan çıktı
Sanki "sen" oldu

Seni andım bu gece
Solgun bir resim canlandı gözümde
Unutulmuş bir eski şarkı sızlayıp durdu

Seni andım bu gece
Öksüz bir çocuk çırpındı içimde
Bir damla yaş kirpiğimde sallanıp kurudu

Seni andım bu gece
Sisli bir yağmur karıştı hüznüme
Anılardan seken bir kurşun kalbimi buldu

ŞAFAK SERİN TOPRAĞIMA

Her zulme başkaldırıp
Her çocuk çığlığında
Vuruyordum camlara
İnanç yargılanmasa!..

Her köşede bir hırsız
Her kavgada bir hain
Oysa güzel yaşamak
Bir ölüyüm aslında

Al kanımla yudular
Yar dudağı değmemiş
Sevda yüklü alnımı
Söndüm gün ortasında

Boşa değildi yaşadıklarım
Tohumdan, bereketten yana
Çocuklar, gök yüzlü yarınlar
Şafak serin toprağıma

Aydınlığı korudum
Erdemleri savundum
Kir sürmedim yüzüme
Toprak istemem dostlar
Şafak serin göğsüme

PENCERENİ GENİŞ YAPTIR

Dinle yavrum bugün sana
Bir öğüdü var babanın
Kötülüklerden yılsan da
Umudu yitirme sakın

Saygı duy tüm insanlara
Kini at nefreti unut
Kendini ezdirme asla
Onuru en yukarda tut

Bir dokun şu bulutlara
Yağmur yıkasın alnını
Toprağın kokusunu duy
Anlarsın yaşadığını

Pencereni geniş yaptır
Yüreğine güneş dolsun
Karanlıkta kaybolursan
Sığınacak yerin olsun

Affet yavrum affet sana
Yeşili hiç tanıtmadık
Kirletip bütün dünyayı
Sana temiz bırakmadık

Dostunu doğru tayin et
İyi şeylerden vazgeçme
Aşkı öğren kıyasıya
Sevgilini öp çekinme

Uzansan tutabilirsin
Güzelim gökkuşağını
Yeter ki istemeye gör
Aşarsın sen Kaf Dağı'nı

Fillerin ölümü muhteşemdir çocuk,
Çekilir ormanların derinliğine...
Nereye gittiğimi,
Neden bittiğimi sorma artık;
Gömülürüm belki kendi yüreğime...

YUSUF HAYALOĞLU

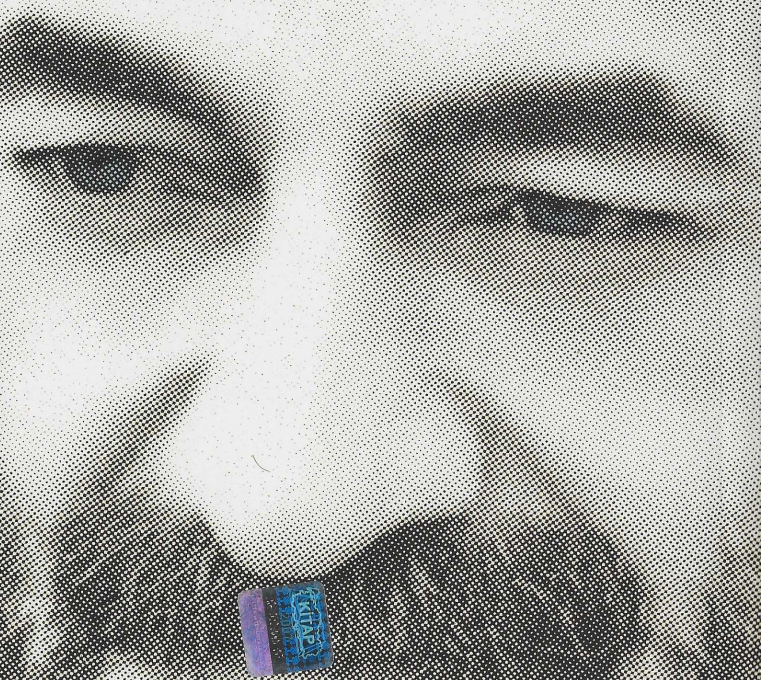

AGAÇ
ISBN 9759044688
9 789759 044688
10,00 TL
Sertifika No: 12866
www.agackitabevi.com